

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

III. De mutationibus Fratrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

cem conseruandam inter suos ministros, ordinent & disponant omnia taliter ante recessum: quod & Prior & Cellerarius sciant quid agendum in negotiis Monasterii, & in vendendis & emendis rebus, & aliis.

De Monachorum, & aliorum Fratrum mutatione.

CAP. III.

SICVT Prælatorum ita & Fratrum nostræ Congregationis discreta mutatio, plerumque utilis, & necessaria est; attenta præsertim vniuersali vnitæ totius corporis congregationis. Fit enim vt cum de Mouasterio ad Monasterium transferuntur, charitas plurimum augeatur, & affectio communior fiat: dum multa Monasteria vnum corpus congregationis esse charitate hoc efficiente experiuntur.

2. Si quando ergò etiam extra tempus Capituli Fratrem aliquem ipso etiam vel Prælato suo inuito, Patres Regiminis ad aliud Monasterium transferendum, & ad ibi commorandum mandauerint, eis omnino parendum censemus. Similiter si in visitatione aut etiam post visitationem alicuius Monasterii Visitatores id agendum iudicauerint: volumus vt eis obediatur, vt supra proximè præcedenti Capitulo.

3. Si autem necessaria & legitima causa sub-

listente, vtpotà pro Monasterio reformâ
 infirmitate superueniente vel superuentu
 si citius mutatio aëris non succurrat, vel
 vitâdo scâdalo, & similibus Præsidentis &
 illius Monasterii Visitatores Fratrem muta
 dum mādauerint, etiam inuitis Prælatis ma
 tente, & recipiente, ac etiam ipso Fratrem
 obediendum mādauimus. Vrgente vero ca
 sa ardua necessitatis, vel vbi periculum est
 in mora, mandante tantum vno illius Mon
 asterii Visitatore, omnino pareatur. Præsi
 dem autem, vsque ad Capitulum mandari tantum
 debeant, & sic obedientia exhibenda quâ
 tempore vel firmabitur mutatio, vel reuoc
 bitur.

4. Vbi autem necessitas, aut manifesta
 tas requireret, possint Prælati inuicem tra
 mittere Fratres, ac etiam stabilice: dum
 do concorditer fiat, & cum voluntate Fratrum
 mittendi, adiuncta tamen Præsidentis
 centia.

5. At si quis Frater infra annum ex manifesta
 causa periculi animæ vel corporis mutari
 tierit: Visitator ipsius Monasterii, habitum
 formatione à Prælato ipsius Fratris, & in
 modè fieri poterit etiam Seniorum, & Med
 ci, vbi de corporis periculo agitur, si vera
 pe. erit & bonum esse iudicauerit, Fratri con
 sentiat: & prouideat de Monasterio idone
 cuius iudicio omnino parendum erit.

6. Si autem prædictæ causæ non adierint
 occasio detur sponte vagandi, maximè si

ciliter & importunè, aut cum scandalo aliorum Fratrum seu Monasteriorum impedimento, licentia requiratur: quia tunc huiusmodi mutatio tam ipsis Fratribus quam Monasteriis experientia magistra, vt plurimum noscitur esse damnosa: ei licentia minimè concedatur. Quod si iterum adiecerit petere, & sua importunitate licentiam extorquere voluerit: non ei annuatur, sed grauius puniatur.

7. Ordinamus insuper quod nullus Visitatorum, etiam si Præsidentis fuerit, auctoritate officii sui aut alio quouis modo, possit aliquè Fratrem de aliquo Monasterio nostræ Congregationis auferre: & eum in Monasterio sibi commisso deputare: sed si aliqua indigebit Fratrum prouisione, duo alii Visitatores aut Præsidentis cum vno Visitatore huiusmodi sibi faciat prouisionem.

8. In Congregationibus, autem quæ fiunt infra annum, hortamur Patres ne fiant mutationes Fratrum, nisi in casu alicuius necessariæ prouisionis: sed reseruentur Visitatoribus in actu visitationis: quia tunc melior notitia dictorum Fratrum & causarum haberi poterit. & per hæc non intelligitur derogatum constitutioni superius factæ de mutationibus, in capitulo vigesimoquarto,

de Conuentuum reformatione.